

L'ENTREVISTA

Marta Cortés Martínez,
delegada diocesana per a la catequesi:

«Si els infants estan integrats, les famílies també s'enganxen»

La Delegació diocesana per a la catequesi, que en els darrers anys havia estat integrada dins la Delegació diocesana per a l'evangelització, la catequesi i els joves, compta amb una nova delegada. Es tracta de Marta Cortés Martínez, de 49 anys i casada.

Cortés prové del món de l'esport, on durant molts anys ha transmès molts dels valors que també es transmeten a la catequesi. Actualment, treballa a l'Escola Joan XXIII de Bonavista com a administrativa. Fa dos anys que forma part de l'equip de la Delegació diocesana per a la catequesi i també és catequista de la Parròquia de Sant Fructuós de Tarragona. Avui, conversem amb ella per a conèixer quins són els principals reptes de la catequesi.

—L'arxidiòcesi de Tarragona compta amb més de 250 catequistes. Què se'ls ofereix des de la Delegació diocesana per a la catequesi?

Des que vaig entrar a l'equip com a representant de Tarragona sempre he volgut saber què oferim nosaltres que sigui diferent o atractiu per a la resta. De seguida, els meus companys d'equip em van anar posant al dia de tot el que hi havia. Una de les propostes que ells tenien en ment era organitzar una trobada de catequistes. Vam començar per tenir un cens actualitzat, tenim vora 260 catequistes, i llavors poder fer una gran trobada, que va ser un gran èxit.

Allí vam poder ensenyar i mostrar el material que tenim i què podem oferir. Vam fer diferents tallers amb materials diversos presentats per temps litúrgics, un taller d'oratori i un taller de noves tecnologies.

A més, s'envia setmanalment un butlletí amb les novetats i recursos relacionats amb l'Evangelí de diumenge a tots els que ens van facilitar la seva adreça electrònica.

—Quins són els seus principals objectius i reptes al capdavant de la Delegació?

Un dels objectius veritablement seria conèixer de prop les necessitats que tenen els catequistes. Per a mi és important que tothom entengui que no cal canviar, sinó actualitzar-se. Que no per ser més gran o més jove tens més facilitats o menys. El més necessari es tenir ganes de transmetre moltes de les coses que fem dia a dia com a cristians. I com a repte, m'agradaria poder arribar a molta més gent, no tan sols catequistes, sinó mares i pares, tiets i tietes, àvies i avis, germans... I així donar a conèixer que des de casa també podem fer molt pels més joves.

—En els darrers anys s'està treballant amb nous mètodes de catequesi. En què consisteixen?

La idea és transmetre aquests valors que us comentava abans mitjançant jocs i alhora apropar els infants a la pregària i que ells descobreixin que amb petits gestos, petites accions, reflexions, dibuixos i paraules estan iniciant-se en el camí del bon cristià. Amb l'oratori volem fer que els infants vegin que amb tan sols la seva presència ja estan fent un acte de pregària.

—Quin paper han de prendre les famílies que porten els seus fills a la catequesi?

Avui en dia és molt complicat que les famílies s'impliquin per formar part del procés catequètic dels seus fills. De vegades val més que la participació sigui espontània o puntual, és així com aconseguim que s'apropin sense tenir dubtes.

Si els infants tenen la setmana programada d'activitats, paral·lelament les famílies també tenen la seva graella d'activitats.

—I, des de la parròquia, què es pot fer per acollir aquestes famílies i integrar-les a les comunitats?

Hi ha parròquies que organitzen trobades puntuals on els pares amb els seus fills han de participar en una activitat prèviament preparada, és molt bona idea. Això sí, hem d'estar tots disposats a participar-hi. S'ha de fer comunitat i aconseguir que no només sigui per un parell o tres d'anys sinó que es pugui fer de manera continuada. Si els infants estan integrats, les famílies també s'enganxen.